

نامه انجمن حشره شناسان ایران

جلد نهم (شماره ۲۰۱) - اسفند ماه ۱۳۶۵

نقش *Empoasca decipiens* Paoli (Hom.: Cicadellidae)

در ایجاد سوختگی برگ سیب زمینی رقم کوزیما^۱.

نگارش: حسین سید الاسلامی^۲، داریوش دانش، عبدالحسین اسلامی و علیرضا سپاهی^۳.

چکیده:

یکی از مسائل کشت سیب زمینی واریته کوزیما در استانهای اصفهان و چهارمحال و بختیاری ایجاد سوختگی در برگهاست. کمپود پتاس، پیماریهای ویروسی و قارچی و حشرات از جمله زنجرک‌ها پعنوان عوامل ایجاد سوختگی مشکوک بودند، در مطالعات صحرائی اثر سوم Temik و سولفات پتاس در یک طرح آماری کرتهای خرد شده در سال ۱۳۶۱ و اثر سوم Captan در یک طرح بلوکهای کامل تصادفی در سال ۱۳۶۲ در تقلیل سوختگی وافزایش عملکرد مورد مطالعه قرار گرفت. استفاده از اسم Temik در تقلیل میزان سوختگی و جمعیت زنجرک *Empoasca decipiens* Paoli و افزایش *E. decipiens* عملکرد بهمیزان ۳۲/۹٪ موثر بود. در مطالعات آزمایشگاهی روی برگهای

۱- این مقاله در تاریخ ۲۰/۱۰/۱۳۶۵ به دفتر نامه انجمن حشره شناسان ایران رسیده است.

۲- استادیار دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان.

۳- پترتیب استادیار، کارشناس و استادیار دانشکده علوم دانشگاه اصفهان.

سبب زمینی کوزیما ایجاد سوختگی نمود. علائم خسارت این زنجرک به ایجاد لکه های سفید و پهنای آن لکه های سوخته در سطح برگ و پیچیدگی و سوختگی لبه برگ و نهایتاً سوختگی تمام برگ آشکار گردید. در منطقه نهر خلخ داران که تغییرات فصلی این آفت مورد مطالعه قرار گرفت دو اوج فعالیت و یا احتمالاً "دونسل از این آفت در طول فصل رشد سبب زمینی مشاهده شد.

مقدمه:

کشت سبب زمینی در استانهای اصفهان و چهارمحال بختیاری پخصوص در نواحی فریدن و شهر کرد از اهمیت ویژه برخوردار بوده سطح کشت آن در این دو استان بالغ بر ۱۵۰۰۰ هکتار میگردد. اگرچه در استانهای فوق بعضی از ارقام سبب زمینی مانند پشندي (فریدن)، آلفا وغیره بطور محدود کشت میشود ولی بطور کلی در چند سال گذشته سبب زمینی رقم کوزیما در سطح وسیع در این استانها کشت شده و رقم غالب منطقه محسوب میگردد. یکی از مشکلات زرافت این رقم سوختگی برگهاست که در مناطق مختلف با شدت های کم و بیش متفاوتی دیده میشود. تاکنون عوامل مختلفی برای سوختگی شاخ و برگ سبب زمینی گزارش گردیده اند.

(Delong, 1971; Deboxx and Huttinga, 1981; Hooker, 1981)

(Metcalf and Flint, 1962) چندیین زنجرک را بعنوان عوامل ایجاد سوختگی Phytotoxicity سبب زمینی و سایرگیاهان معرفی نموده ولئر روی خسارت *Emoasca fabae* که تحت عنوان "hopper burn" شناخته میشود تأکید نموده اند. خسارت این زنجرک به ایجاد لکه های زاویه دار قبهای ذر لبه برگها و انتهای رکنگهای فرعی همراه با پیچیدن لبه برگها وسیع توسعه سوختگی به تمام سطح برگ میباشد. عقیده Delong, 1971) دارد که زنجرک *E. fabae* به تغذیه از آوندهای آهکش و ترشح توکسین سبب از بین رفتن سلولهای آوند و در نتیجه انسداد آنها میگردد. افراد تغذیه این نوع زنجرک روی لوبیا همراه با همپرتروفی (hypertrophy) (سلولهای آوند آهکش و جلوگیری از انتقال مواد حاصل از فتوسنتر، پلاسمولیز سلولهای پارانشیمی و نهایتاً "سوختگی آنها میباشد. خسارت گونه دیگری از زنجرکها بنام *Emoasca decipiens* Paoli.

(Gunthardt and Wanner, 1981) مکانیسم ایجاد خسارت این

زنجرک را روی *Vicia faba*- بافلای مورد مطالعه قرار داده و عقیده دارند که زنجرک

ندرتا "از آوندهای آهکش تغذیه نموده عمدتاً" ها تغذیه از سلولها و تخلیه محتویات آنها و سلولهای مجاور باعث ورود هوا به داخل سلولها و برگ آنها شده نقاط سوختهای را روی برگ موجود می‌آورد و لذا منجر به سوختگی تمام برگ می‌گردد؛ در ایران کون-*E. fabae* روی چند میزبان گزارش شده است (فرجهخش، ۱۳۴۱).

E. decipiens نیز توسط خیری و علیمرادی (۱۳۴۵) به عنوان آفت مهم چندین قند معرفی گردیده و برخورداری (۱۳۴۶) این حشره را به عنوان آفت سبب زمینی گزارش کرده است. در مزارع سبب زمینی استانهای اصفهان و چهارمحال پخته‌واری گونه اخیر در جمعیت زیاد در مزارعی که سوختگی وجود دارد مشاهده می‌شود.

علاوه بر زنجرکها عوامل دیگری نیز ممکن است سبب سوختگی شاخ و برگ سبب زمینی شوند. مثلاً "نزاد معمولی و بروس سبب زمینی (PVYO)" روی برگهای های بوتی آلوده لکه های نکروتیک ایجاد می‌کند که پسدریج توسعه یافته سبب خشک شدن برگهای میانی بوتی می‌گردد (Debokx and Huttinga, 1981). کمود پتان نیز ابتدا سبب برزنه شدن و سوخته شدن برگهای مسن سبب زمینی می‌گردد که ممکنست با سوختگی حاشیه برگهای جوان همراه باشد (Hooker, 1981) قارچهای آلترناریا (*Alternaria solani*) و فیتوفترای (*Phytophotora infestans*) نیز از عوامل بیماری‌زا هستند که در شرایط مساعد سبب ایجاد سوختگی برگ و سر شاخه های سبب زمینی می‌گردند (Hooker, 1981). با توجه به اهمیت سوختگی برگها سبب زمینی در مزارع منطقه، در این بررسی انتیولوزی این عارضه مورد مطالعه قرار گرفته، نقش *E. decipiens* در ایجاد سوختگی برگهای سبب زمینی مورد بحث قرار گرفته است.

مواد و روشها:

آزمایش اول - به منظور تعیین علت یا عوامل سوختگی سبب زمینی در سال ۱۳۶۱ یک آزمایش مقدماتی در یک مزرعه سبب زمینی در شهر کرد اجرا گردید. در این آزمایش اثر تراکم جمعیت زنجرک، تریپس، کمود پتان و قارچهای بیماری‌زا روی ایجاد سوختگی با هکار بردن مواد شیمیائی و نقش بیماری‌های ویروسی، بامشاهده و نمونه گیری از مزرعه مورد بررسی قرار گرفت. این آزمایش به صورت طرح کرتهای خرد شده در سه تکرار اجرا گردید. واحد آزمایش یک کرت سه خطی سبب زمینی کوزیما با فواصل خطوط ۷۵ سانتیمتر و طول خطوط ۱۲ متر بود. این آزمایش به شرح زیر انجام شده است:

۱- کرتهاهای اصلی - غلظتهاهای تمیک.

دراین کرتهاهای تمیک به صورت گرانول ۱۰٪ به دو میزان صفر و سه کیلوگرم ماده موثر در هکتار به محض ظاهر شدن بوته ها به صورت sidedress به خاک اضافه شد. انتخاب سه مذکور پدان جهت پود که اثر آن در کنترل *E. fabae* روی سیب زمینی برای پیش از سه ماه گزارش گردیده است. (Radcliffe and Johnston, 1981; Libby and Langridge 1978)

۲- کرتهاهای فرعی - سولفات پتاس.

دراین کرتها سولفات پتاس ۴۵٪ به دو میزان صفر و ۲۰۵ کیلوگرم ماده موثر در هکتار به محض ظاهر شدن بوته ها به صورت sidedress به خاک اضافه شد.

۳- کرتهاهای فرعی فرعی - غلظتهاهای کاپتان.

این کرتهاها دو غلظت صفر و سه در هزار کاپتان (اورتوسايد ۵۰) از زمان ظاهر شدن بوته ها هر سه هفته یک بار محلول پاشی شد.

آزمایش دوم - با توجه به نتایجی که از آزمایش سال اول حاصل شد در سال ۱۳۶۲ سم تمیک در یک طرح کامل پلوکهای تصادفی در چهار تکرار مورد آزمایش قرار گرفت. هر واحد آزمایش عبارت از چهار خط سیب زمینی واریته کوزیما به طول ۱۵ متر و به فواصل خطوط ۷۵ سانتی متر بود. تیمارهای این آزمایش عبارت بودند از:

۱- سم تمیک گرانول ۱۰٪ به میزان ۵ کیلوگرم ماده موثر در هکتار که به محض ظاهر شدن بوته ها به صورت sidedress به خاک اضافه شد.

۲- سم تمیک گرانول ۱۰٪ به میزان ۳ کیلوگرم ماده موثر در هکتار که به محض ظاهر شدن بوته ها به صورت sidedress به خاک اضافه شد.

۳- شاهد:

دراین دو آزمایش مزارع مرتها "بازدید گردید. همزمان با ظهر علائم سوختگی شدید در کرتهاهای شاهد و یا تیمار نشده تراکم تعداد پوره، تراکم پوره و پوسته تغییر جلد آخرین سن پوره زنجرک و همچنین درجه سوختگی تعیین گردید (آخرین پوسته تغییر جلد برای مدتی روی بوته باقی میماند و تراکم آن میتواند قسمتی از خسارت گذشته آفت را منعکس سازد). تعیین تراکم با شمارش مستقیم آفت روی ۱۵ برج مرکب سیب زمینی در

هر واحد آزمایش انجام گردید . ضمنا " هرآورد میزان سوختگی روی همان برگها صورت گرفت (جدولهای ۴۰۲) . همچنین در طول فصل زراعی مزرعه از نظر وجود سایر عوامل احتمالی ایجاد سوختگی نظیر ویروسها ، تریپس وغیره با بازدیدهای مرتب مورد ارزیابی قرار گرفت . در آخر فصل محصول کرتها آزمایشی هر داشت و همین تیمارها مقایسه عملکرد پعمل آمد .

همراه با آزمایشات صحرائی زنجرکهای مختلف از مزارع سیب زمینی جمع آوری و فرمهای سه رنگ که جمعیت آنهای زیاد بود پس از مطالعات مقدماتی پمنتور تشخیص دقیق به استیتو حشره شناسی کشورهای مشترک المنافع فرستاده شد . این نمونه ها توسط *Austroasca decipiens* Paoli و *Empoasca vittata* Lethierry به نامهای Dr. M. S. K. Ghauri زیاد از مزارع سیب زمینی جمع آوری گردید و گونه فعال روی سیب زمینی تشخیص داده شد ، خسارت آن در آزمایشگاه پس از یک سری مشاهدات مقدماتی در سالهای ۱۳۶۲ و ۱۳۶۳ ، در آزمایشها سوم و چهارم به شرح زیر مورد مطالعه قرار گرفت .

آزمایش سوم - ده قفس چوبی به شکل مکعب مستطیل به ابعاد ۳۰×۳۰ و ارتفاع ۶ سانتیمتر انتخاب شد . قفسها در کف با چوب ، در سقف با شیشه ثابت در دو طرف جانبی با پارچه توری و شفاف ارگانزا ، در دو طرف دیگر یکی با شیشه متحرك و دیگری با پارچه مشگی که بصورت آستین تعییه شده بود مسدود گردید . در هر قفس یک گلدان سیب زمینی ۶-۴ هفتاهی از رقم کوزیما با حدود ۷۵ هرگچه گذاشته شد . در هشت قفس ۹۶۰ (هر قفس ۱۲۵ عدد) پوره زنجرک *E. decipiens* در سنین مختلف که از مزرعه جمع آوری شده بود رها شدو دو قفس دیگر بعنوان شاهد بدون زنجرک نگهداری گردید . شش عدد از قفسهای حاوی زنجرک در گروههای دوتایی به ترتیب پس از ۱۱، ۸، ۵ روز به اسم رکسیون به غلظت یک در هزار سمتاً شی شدند و دو قفس حاوی زنجرک نیز بعنوان شاهد آلوده به زنجرک نگهداری شد . در طول مشاهدات علائم خسارت و رشد بورته ها در رابطه با جمعیتهای مختلفی که تیمارها تحمل نموده بود یادداشت گردید و نهایتا " در رابطه با جمعیتهای مختلفی که تیمارها تحمل نموده با هم مقایسه گردید و نهایتا " ۲۳ روز پس از شروع آزمایش کلیه گلدانها با هم مقایسه گردید . این مشاهدات از ۲۵/۶/۶۳ تا ۱۷/۷/۶۳ انجام شد و قفسهای حاوی گلدانها در هوای آزاد ، در یک ایوان بطوری که از تابش شدید نور در امان باشند نگهداری و هر روز آبیاری میشد .

آزمایش چهارم - در آزمایشات تکمیلی نه گلدان سیب زمینی که هریک حاوی یک بورته شبیه آزمایش قبل بود و همزمان با آزمایش قبل انتخاب شد . در هر گلدان فقط

دُشاخه ۵۰ - همه برجه‌ای نگهداری و بقیه هرس گردید، سپس روی هرشاخه پارچه‌ای کیسه مانند از جنس ارکانزا نصب شد. باین طریق در هر گلدان یک شاخه به عنوان شاهد و دیگری برای رهاسازی زنجرک در قفس آماده گردید سه تیمار از جمعیت‌های مختلف پوره‌های زنجرک در سنتین مختلف به تعداد ۳۵، ۲۵، ۱۴۵ عدد انتخاب و مشاهداتی در سه تکرار روی نه گلدان مزبور انجام و علائم خسارت زنجرک و رشد بوتة در سه تیمار مقایسه شد.

در مجاورت گلدانهای آزمایش فوق گلدانهای سبب زمینی دیگری بدون قفس وجود داشت که به عنوان شاهد کلی این مشاهدات مورد ارزیابی قرار گرفتند. آزمایش پنجم - در سال ۱۳۶۴ تغییرات فصلی جمعیت این زنجرک در یک مزرعه یک هکتاری سهاشی نشده در نهر خلج داران مورد مطالعه قرار گرفت. در هر هفته در ده نقطه از مزرعه و در هر نقطه ده پرگی سبب زمینی به طور تصادفی انتخاب و برگها درون یک ظرف پلاستیکی محتوی آب که حاوی کمی پودر لیماشوئی بود منتقل و شستشو داده شد و پوره‌های زنجرک جمع آوری گردید. در همان تاریخ در ده نقطه مزرعه ۱۰ ده حركت رفت و برگشتی تورحشره گیری جمعیت نسبی حشرات کامل تخمین زده شد و تغییرات فصلی جمعیت در طول فصل زراعی مورد بررسی قرار گرفت. این نمونه برداریها بین ساعت پاازده تا سه بعد از ظهر انجام گرفت و برای افزایش دقت حتی الامکان نسبت به استاندارد نمودن روش براساس توصیه‌های موجود (Southwood, 1975) اقدام گردید.

نتایج و بحث:

آزمایش اول - آنالیز واریانس نتایج آزمایش اول در جدول شماره ۱ و مقایسه معدلها برای صفات مورد بررسی در جدول شماره ۲ ارائه شده است. از نتایج حاصل استتباط میگردد که سه تمیک در تقلیل جمعیت زنجرک و درجه سوختگی موثر بوده است و سولفات پتاس نیز احتمالاً "مقاومت گیاه را به زنجرک افزوده ولی اثری در تقلیل سوختگی نداشته است و مطالعه دقیقترا اثرات تمیک در تقلیل جمعیت زنجرک و سوختگی و افزایش عملکرد ضروری است. این مطلب موضوع آزمایش دوم می‌باشد.

آزمایش دوم - آنالیز واریانس نتایج در جدول شماره ۳ و مقایسه معدلها برای صفات مورد بررسی در این آزمایش در جدول شماره ۴ ارائه شده است. در این جداول اثر تمیک در تقلیل جمعیت زنجرک و سوختگی و در افزایش عملکرد به میزان ۹/۳۲%

مشهود است . در مقایسه معدلها برای صفات مورد بررسی از آزمون USD استفاده شد .

در آزمایشات صحراوی از اثر عوامل دیگری که ایجاد سوختگی مینمایند نظری پر خسارت تربیس، کمود پتاس، بیماری فیتوفترا و بیماریهای ویروسی و غیره جز در یک مورد اثر محدود کننده‌ای دیده نشد . فقط در آزمایش دوم (سال ۱۳۶۲) در اثر خشکی هوته‌ها در یک تکرار در اثر بیماری‌های ریشه میزان عملکرد تقلیل یافت و هم تکرارها اختلاف معنی دار وجود داشت (جدول ۲) . برای حل این مشکل برای مقایسه معدلها آمار منوط به روش Yates (بصیری ۱۹۸۲) اصلاح شد ، ولی بدون این اصلاح نیز تبیار تمیک 5kg.ai/hec. نسبت به شاهد 25% افزایش محصول داشت .

مطالعات صحراوی نشان میدهد که دو گونه زنجرک سبز رنگ به اسم *E. decipiens* و *E. vittata* در مزارع سبب زمینی وجود دارد . گونه اول فقط زوی سبب زمینی و گونه دوم فقط روی شاهدانه فعال است ، ولی در مزارعی که شاهدانه بصورت سرمهزی کاشته میشود حشرات کامل این دو گونه در پرواز تداخل مینمایند . لذا در مطالعات آزمایشگاهی برای تعیین علائم سوختگی ، گونه اول مورد مطالعه قرار گرفت .

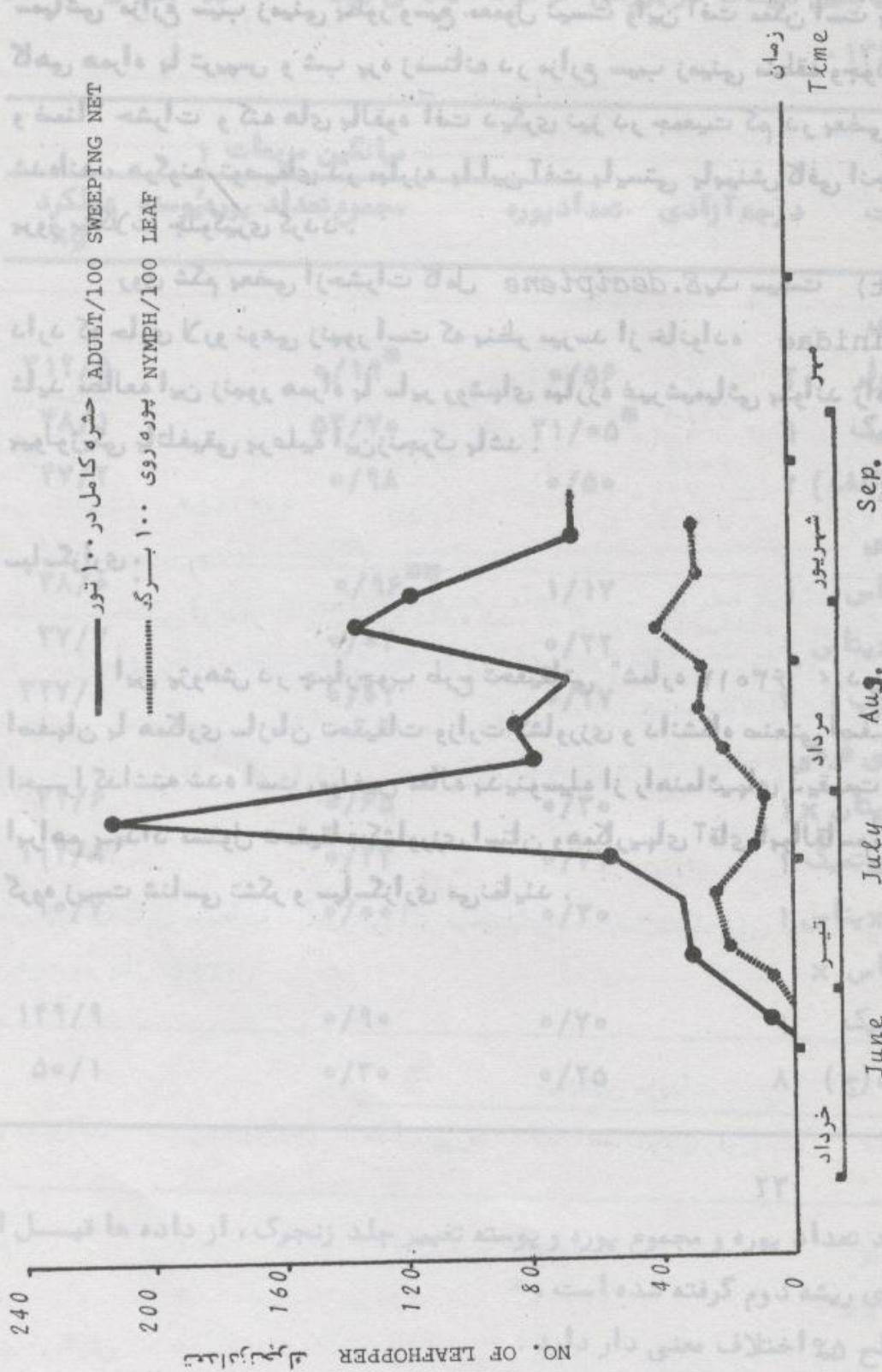
آزمایش سوم - در هشت قفس حاوی زنجرک سه روز پس از رهاسازی پوره‌های زنجرک لکه‌های سفید در سطح اکثر برگها دیده شد : بعد از پنج روز با پیشرفتی بیشتر ، لکه‌های سوخته قهوه‌ای تیره در سطح برگها و سوختگی و پیچیدگی در لبه آنها مشاهده شد و پس از یازده روز روی بیشتر برگها نیم یا تمامی برگ سوختگی نشان میداد . روز ۲۳ پس از رهاسازی زنجرکها در گلدانهایی که پس از ۵ و ۸ روز سپیاشی شده بودند کلیسته برگها سوخته بود ولی رشد جوانه‌های جدید بدون علام سوختگی مشاهده می‌شد . در گلدانهایی که پس از یازده روز سپیاشی شدند علاوه بر سوختگی شدید روی برگهای مسن ، برگهای جوان نیز لکه‌های سفید داشتند . در دو قفس حاوی زنجرک که اصلاً سپیاشی نشدنده ، علاوه بر سوختگی شدید ، برگهای مسن ، برگهای جوان و جوانه‌های نیز سفید شده و یا سوخته بودند . هوته‌های سبب زمینی در قفسهای بدون زنجرک و همچنین در خارج از قفس که آلودگی نداشتند سالم بیرون میرسیدند . در طول این مشاهدات در قفسهای سپیاشی نشده تعداد زیادی از پوره‌ها به حشره کامل تهدیل شدند . بطور کلی خسارت این زنجرک با سفید شدن محل تغذیه در زیر برگ ، سوختگی قهوه‌ای تیره در برگ و پیچیدگی همراه با سوختگی در لبه‌های برگ و درادامه آن ظهور سوختگی در قسمتی پایین برگ مشخص شد .

در مشاهدات فوق با توجه به اینکه در هر قفس ۱۲۰ پوره رهای شده بود و تعداد

هرگچه های هر گلدان نیز ۷۵ عدد براورد گردید پطور تقریب روی هر هرگچه ۱/۷ پوره وجود داشته و این تعداد پوره پس از پنج روز یا به عبارت دیگری تغذیه (۵×۱/۷) (۸/۵) پوره روی یک هرگچه در یک روز توانسته سوختگی شدیدی بوجود آورد. با توجه به جمعیت زنجرک که از تیر ماه تا مهر ماه در مزارع فعال است (شکل ۱) و در بعضی مزارع تراکم جمعیت پسیار میباشد میتوان به خسارت شدید این آفت در مزارع سیب زمینی منطقه پی برد. آزمایش چهارم - در گلدانهای گروه دوم ۱۶ روز پس از رها سازی زنجرک در زیر قفسها تیمارها با شاهد مقایسه شدند. روی هر سه تیمار علائم خسارت مشابه با آزمایش قبلی دیده شد و کلیه شاخه های شاهد های خسارت دیده رشد مجدد نمودند. پس از حذف زنجرکها از این گلدانها شاخه های خسارت دیده شده رشد مجدد نمودند. با توجه به عدم مشاهده خسارت روی شاهد که در این مشاهدات در گلدان یک شاخه به عنوان شاهد و شاهد پیگری از همان ہوتھ بعنوان تیمار انتخاب شده بود و رشد ہوتھ ها پس از حذف زنجرکها، بمنظر میرسد خسارت این زنجرک پطور موضعی باشد نه سیستمیک، ولی جمعیت های زیاد سوختگی شدیدی را ایجاد مینماید.

آزمایش پنجم - در شکل شماره ۱ تغییرات فصلی جمعیت پوره و حشره کامل *E. decipiens* در طول فصل زراعی در یک مزرعه سیب زمینی در نهر خلج داران نشان داده شده است. پطوریکه مشاهده میشود این آفت در طول فصل زراعت سیب زمینی "دواوج فعالیت و احتمالاً" دونسل دارد.

در این مطالعات نشان داده شد که *E. decipiens* عامل مهم سوختگی شاخ و هرگ سیب زمینی بوده و کنترل این آفت ها سه تمیک میتواند در افزایش عملکرد اثر معنی داری داشته باشد (جدولهای ۴ و ۲). نتیجه این مطالعات با پژوهش هاییکه روی اثر اقتصادی زنجرک *E. fabae* روی سیب زمینی بعمل آمد مشابه است. در حالیکه (Libby & Langridge, 1978; Radcliffe and Johnston, 1981) مطالعات جامعی در مورد نقش *E. fabae* روی سوختگی و خسارت وارد هاست که گیاهان در هسیاری از نقاط جهان انجام شده (Delong, 1971; Radcliffe, 1982)، در مورد نقش اقتصادی زنجرک *E. decipiens* چه در خارج و چه در داخل ایران مطالعات محدودی انجام گردیده است. از این رو انجام مطالعات بیشتر راجع به بیولوژی و خسارت این آفت در ایران لازم میباشد. ضمناً مشاهدات انجام شده در مزارع زراعی که با استفاده از سوموم سیستمیک مجازها این آفت مبارزه مینمایند حاکی از آنستکه این روش در

شکل (۱) : تغییرات فصلی جمیعت زنجرک *E. decipiens* در سرخلچ داران سال ۱۳۶۴
DARAN, 1985.

تقلیل جمعیت آفت و سوختگی ناشی از تغذیه آن موثر می‌باشد. ولی از آنجاییکه هنوز سعیاً مزارع سبب زمینی بطور وسیع معمول نیست و این آفت معکن است به تنهاشی و کاهی همراه با تریپس و شب پره زمستانه در مزارع سبب زمینی منطقه وجود داشته باشد و ضمناً "حشرات و کنه‌های بالقوه آفت دیگری نیز در جمعیت کم در بعضی مزارع دیده شده‌اند، هرگونه توصیه‌ای در مبارزه با این آفت پاییستی پایینش کافی انجام شود تا از هر روز مشکلات جلوگیری گردد.

روی شکم بعضی از حشرات کامل *E. decipiens* (cyst) وجود دارد که حاوی لارو نوعی زنمور است که پناظر میرسد از خانواده Dryinidae باشد. شاید مطالعه این زنمور همراه با سایر روش‌های مبارزه غیرشیمیائی بتواند راهکشای مبارزه بیولوژیکی پاتلفیقی برعلیه این زنجرک باشد.

سپاسگزاری:

این پژوهش در چهارچوب طرح تحقیقاتی "شماره ۶۳۰۱۴" در دانشگاه اصفهان با همکاری سازمان تحقیقات وزارت کشاورزی و دانشگاه صنعتی اصفهان به مورد اجرا گذاشته شده است. مولفین مقاله پدیده‌نویسه از راهنمایی‌های ذی‌قيمت آقای دکتر ابراهیم پهداد مسئول تحقیقات کشاورزی استان و همکاری‌های آقای احوال‌قاسم‌نادری‌تکنسین گروه زیست‌شناسی تشكیر و سپاسگزاری می‌نمایند.

جدول ۱- میانگین مربعات در بررسی اثر مواد شیمیائی روی صفات مورد بررسی آزمایش
اول سال ۱۳۶۱

میانگین مربعات ۱		منع تغییرات	درجه آزادی	تعداد پوره	مجموع تعداد پوره و پوسته علکرد kg
					کرتهاي اصلی
					تکرار ۲
					تمیک ۱
					خطای (الف) ۲
					کرتهاي فرعی
					پتانس ۱
					تمیک × پتانس ۱
					خطای (ب) ۴
					کرتهاي فرعی فرعی
					کاپتان × ۱
					کاپتان × تمیک ۱
					کاپتان × پتانس ۱
					کاپتان × پتانس ×
					تمیک ۱
					خطای (ج) ۸
					کل

۲۳ کل

- ۱- در مورد تعداد پوره و مجموع پوره و پوسته تغییر جلد زنجرک، از داده ها قبل از تجزیه آماری ریشه دوم گرفته شده است.
 *- در سطح ۵٪ اختلاف معنی دار دارد.
 **- در سطح ۱٪ اختلاف معنی دار دارد.

جدول ۲- میانگین تیمارها در بررسی اثر مواد شیمیائی روی صفات مورد بررسی، آزمایش اول سال ۱۳۶۱.

تیمار	صفات مورد بررسی	تعداد پوره	مجموع پوره	درجه سوختگی	عملکرد	kg	پوسته
تمیک	۱/۸a	۶۰/۶	۲	۲/۱	۲a		
بدون تمیک	۲/۳b	۵۷/۸	۵	۲۰/۲	۱۴/۱b		
پناس	۲/۵	۶۰/۶	۱	۹/۷a	۶/۷		
بدون پناس	۲/۶	۵۷/۸	۱	۱۲/۵b	۹/۳		

۱- درجه سوختگی از صفر تا پنج رتبه داده شده که پنج، معرف پیشترین سوختگی است.

ضمناً در این مورد آزمون علامتی Sign Test (Sigel, 1965) نشان داده بیان تیمارهای تمیک و بدون تمیک اختلاف معنی دار است.

۲- در هر ستون ارقامی که دارای حروف نیستند اختلاف معنی دارند.

جدول ۳- میانگین مریعات در بررسی اثر غلظت‌های مختلف تمیک روی صفات مورد بررسی آزمایش دوم سال ۱۳۶۳.

تکرار	تیمار	خطای آزمایش	منبع تغییرات	عملکرد kg	درجه آزادی	تعداد پوره	تعداد مجموع پوره و پوسته	میانگین مربعات	(ج) نرالد	نیزه	۰۲۱۰	۰۳۱۰	۱۸۷۹۱
۳				۲۴۰/۹*	۰/۸۰	۱/۰۲	۰/۸۰	۰/۸۰	۰/۸۰	۰/۸۰	۰/۸۰	۰/۸۰	
۲				۵۴۶/۶**	۱۲/۷۰*	۴/۸۸	۱۲/۷۰*	۱۲/۷۰*	۱۲/۷۰*	۱۲/۷۰*	۱۲/۷۰*	۱۲/۷۰*	
۶				۴۲/۵	۱/۲۴	۱/۰۴	۱/۲۴	۱/۲۴	۱/۲۴	۱/۲۴	۱/۲۴	۱/۲۴	

*—در سطح ۵٪ اختلاف معنی دار دارد.

** سطح 1% اختلاف معنی دارد.

جدول ۴- مقایسه میانگین تیمارها در بررسی اثر غلظتهاي مختلف تمیک روی صفات مورد بررسی آزمایش دوم ، سال ۱۳۶۲

پارامترها		تیمار	
تعداد پوره تعداد مجموع پوره پوسته * عملکرد ** درجه سوختگی		kg	
۳/۵	۴۷/۲a	۳/۵۲a	۲/۳ شاهد
۱/۷۵	۵۷/۲b	۰/۶b	۰/۵۳ تمیک
۱/۷۵	۷۱/۰b	۰/۳b	۰/۲۷ تمیک

- درجه سوختگی از صفر تا پنج رتبه داده شده که پنج معرف پیشترین سوختگی است ،
- در هر ستون ارقامی که دارای حروف مشترک هستند اختلاف معنی دار ندارند .
- * - در سطح ۵% اختلاف معنی دار دارد .
- ** - در سطح ۱% اختلاف معنی دار دارد .

ارتباط میان تعداد پوره های مختلف و جنس آن با راست کشیده میانگین درجه سوختگی
باشد . ممکن است این اتفاق بخلاف این امکان نباشد که تعدادی از گونه های با توجه
به اینگونه کثیر تر جسمیت و تیز کیا هایی که این نتایج از روی آن ها جمع آوری شده
به طریق مشاهدهای موردنیست . قرار گیرنده

در مطالعه ارتباط این میانگین درجه سوختگی با تعداد گندم و حنوباتی
سایر بیانات زیادی نیم از قابل کیا های ملعوناتی ، سبب رعایت این مقدار قند
پذیری و غیره که در اغلب اوقات روش تهییان با کشت یک و یا چند سوچ از آن ها زندگی

۱- دکتر بهمنی مدوسن اول ، استادیار گیاه پزشکی دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی
مشهد .

این مقاله در تاریخ ۲۰ اکتبر ۱۳۵۷ به انتشار آمده است .

Journal of Entomological Society of Iran

March 1987, Vol. 9(1,2)

ASSOCIATION OF *EMPOASCA DECIPIENS* PAOLI (CICADELLIDAE:HOM.)

WITH LEAF NECROSIS OF COSIMA POTATO.

H.Seyedoleslami¹, D.Danesh, A.Eslami and A.Sepahi²

One of the problem of growing potato is brown leaf necrosis. Potassium deficiency, insect phytotoxicity and fungal damage were considered as causal factors. In 1982 in a Cosima potato field in Shahr Kord, in an experiment according to a split split plot design the effects of Temik as 10% granules at two rates of zero and 3.0 kg ai/hec., in main plots and potassium sulfate as 45% powder at rates of zero and 200.0 kg/hec., in sub plots were investigated. Both chemicals were used as sidedressing one month after planting. Solutions of zero and 0.3 percent Captan(50%wp) were applied on plants at 3 week intervals in sub-sub plots. In 1983 only Temik as 10% granules was applied in three rates of 0.0, 3.0 and 5.0 kg ai/hec., in randomized block design. In these

1- Assistant Professor, College of Agriculture, University of Technology, Isfahan, Iran.

2- Assistant Professor, Instructor and Assistant Professor, respectively. Department of Biology, University of Isfahan, Iran.

experiments measurements of the intensity of leaf necrosis, pest densities and yield were taken. In laboratory, observations were made of the effects of *Empoasca decipiens* in different density levels, in order to determine damage symptoms on pot planted potato. In field experiments, only application of Temik, resulted in remission of leaf necrosis symptoms, decrease in leafhopper population and increase in yield. In laboratory experiments, *E. decipiens* damage appeared as white spots, followed by necrotic lesions at feeding sites, leaf edge burning and rolling and finally whole leaf drying. This insect had two peaks of activity through the growing season in the Daran district.

ACKNOWLEDGMENT

This research is part of the potato research project no. 63014 which has been carried out at the University of Isfahan with the cooperation of Iranian Ministry of Agriculture and Isfahan University of Technology. The authors wish to thank Dr.E.Behdad head of Agricultural Research Organization in Isfahan for his sincere cooperation, and Mr. A.Naderi the lab. technician for his assistance.

REFERENCES

- BARKHORDARI,M., 1967: Sugarbeet leafhopper.M.S.dissertation College of Agriculture Tehran University, Iran.
45 pp.

- BASSIRI,A., 1983: Statistical designs in agricultural sciences, Second edition, Shiraz University Press, Iran. 595 pp.
- DELONG, D.M., 1971: The bionomics of leafhoppers, *Annual Review of Entomology* 16: 192-219.
- DEBOKX, J.A., and H. HUTTINGA, 1981: Potato virus Y. In: *Descriptions of Plant Viruses*, No. 242. Commonw. Mycol. Inst., Assn. Appl. Biol. Kew, England.
- FARAHBAKHS, Gh., 1961: A checklist of economically important insects and other enemies of plant and agricultural products in Iran, Department of Plant Protection, Ministry of Agriculture, Tehran, Iran, 153 pp.
- GUNTHARDT, M.S., and H. WANNER., 1981: The feeding behavior of two leafhoppers on Vicia faba., *Ecological Entomology* 6: 17-22.
- HARAKLY, F.A., 1979: Preliminary survey of pests infesting solanaceous truck crops in Egypt, *Biological Abstracts* 65 (9): 51622.
- HOOKER, W.J., 1981: Compendium of potato diseases, American Phytopathological Society, Minnesota, USA, 125 pp.
- KHAIRI, M., and I. ALIMORADI., 1966: The leafhoppers of sugarbeet in Iran and their role in curly-top virus disease, Report of Sugarbeet Seed Institute, Karaj, Iran. 50 pp.
- LIBBY, J.L., and J.L. LANGRIDE, 1978: Soil applied systemic insecticide for potato leafhopper control and

yield of potato, *Insecticide and Acaricide Tests*

4: 117.

METCALF, C.L., and W.F. FLINT, 1962: Destructive and

useful insects, McGraw Hill Book Company, Inc. New York. 1087 pp.

RADCLIFFE, E.B., 1982: Insect pests of potato, *Annual Review of Entomology* 27: 173-259.

RADCLIFFE, E.B., and R.L. JOHNSTON, 1981: Potato leaf-hopper, control with soil applied systemic insecticide. *Insecticide and Acaricide Tests* 6: 149.

SIEGEL, S., 1965: Nonparametric statistics for the behavioral sciences, McGraw Hill Book Company, New York. 312 pp.

SOUTHWOOD, T.R., 1975: Ecological Methods, John Wiley & Sons Inc. New York. 391 pp.